Trečia, Bendrasis Teismas padarė daugybę procesinių pažeidimų:

— Pirma dalis: Bendrasis Teismas priėmė sprendimą dėl ginčo, kuriam nagrinėti jis neturėjo jurisdikcijos (*ultra vires*), pažeidė ginčo ribas, kurias apibrėžia bylos šalys (dispozityvumo principas), Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 21 straipsnį ir Bendrojo Teismo procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalį ir 48 straipsnio 2 dalį, kurie galiojo pateikiant bylą pirmoje instancijoje.

— Antra dalis: Komisija nebuvo išklausyta dėl tariamo valstybės pagalbos, kurios buvo nagrinėjamos bylose, kuriose buvo priimti skundžiamo sprendimo 66 punkte nurodyti sprendimai, panašumo su šioje byloje nagrinėjamos priemonėmis.

— Trečia dalis: Bendrasis Teismas neatsakė į Komisijos argumentus dėl „ne rinkos ekonomikos“ apibrėžimo.

([1]) 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1225/2009 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 343, p. 51).

2016 m. gegužės 30 d. *High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)* (Jungtinė Karalystė) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *American Express Co./The Lords Commissioners of Her Majesty's Treasury*

(Byla C-304/16)

(2016/C 270/37)

Proceso kalba: anglų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: American Express Co.

Atsakovai: The Lords Commissioners of Her Majesty's Treasury, Diners Club International Limited, MasterCard Europe S.A.

Prejudiciniai klausimai

1. Ar Reglamento (ES) 2015/751 ([1]) (toliau – TMR) 1 straipsnio 5 dalyje ir 2 straipsnio 18 punkte numatytas reikalavimas, pagal kurį trišalė mokėjimo kortelių schema, kuri išleidžia kortele grindžiamas mokėjimo priemones kartu su kelių mokėjimo priemonių prekių ženklų naudojimo partneriu arba per agentą, laikoma keturšale mokėjimo kortelių schema, taikomas tik jeigu kelių mokėjimo priemonių prekių ženklų naudojimo partneris arba agentas veikia kaip „išleidėjas“, kaip tai suprantama pagal TMR 2 straipsnio 2 punktą ir 29 konstatuojamąją dalį (o būtent jeigu tokį partnerį arba agentą su mokėtoju sieja sutartiniai santykiai dėl kurių partneris arba agentas įsipareigoja suteikti mokėtojui mokėjimo priemonę, skirtą mokėtojo kortele grindžiamoms mokėjimo operacijoms inicijuoti ir apdoroti)?

2. Ar, jeigu į pirmąjį klausimą būtų atsakyta neigiamai, TMR 1 straipsnio 5 dalis ir 2 straipsnio 18 punktas negalioja tiek, kiek juose numatyta, kad tokie susitarimai laikomi keturšalėmis mokėjimo kortelių schemomis, nes:

   a) nenurodyti motyvai, kaip reikalaujama pagal SESV 296 straipsnį;

b) padaryta akivaizdi vertinimo klaida; ir (arba)

c) pažeistas proporcingumo principas?

(1) 2015 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2015/751 dėl tarpbankinių mokesčių už kortele grindžiamas mokėjimo operacijas (OL L 123, p. 1).

2016 m. gegužės 30 d. *First-tier Tribunal (Tax Chamber)* (Jungtinė Karalystė) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Avon Cosmetics Ltd/The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs*

(Byla C-305/16)

(2016/C 270/38)

Proceso kalba: anglų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėja: Avon Cosmetics Ltd

Atsakovė: The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Prejudiciniai klausimai

1. Ar tais atvejais, kai tiesioginis pardavėjas parduoda prekes (**toliau – pardavimo priemonės**) neregistruotiems perpardavėjams arba neregistruotas perpardavėjas perka prekes ir paslaugas iš trečiųjų šalių (toliau – **trečiųjų šalių prekės ir paslaugos**) – abi šias priemones neregistruoti perpardavėjai naudoja kaip pagalbą savo ekonominei veiklai, susijusiai su prekių, kurios taip pat perkamos iš tiesioginio pardavėjo, pardavimu, ir joms abiem taikomos administracinės priemonės, priimtos pagal nukrypti leidžiančią nuostatą, kurią pastarąjį kartą leista taikyti 1989 m. gegužės 24 m. Tarybos sprendimu 89/534/EEB (1) (toliau – **nukrypti leidžianti nuostata**) – atitinkamais leidimais, įgyvendinimo teisės aktais ir (arba) administracinėmis priemonėmis pažeidžiamos kurios nors Europos Sąjungos teisės nuostatos ir (arba) principai, jeigu pagal juos reikalaujama, kad tiesioginis pardavėjas mokėtų pardavimo mokestį nuo neregistruotų perpardavėjų kitų prekių pardavimo kainos, neatsižvelgdamas į PVM, kurį neregistruotas perpardavėjas sumoka už tokias pardavimo priemones ir (arba) trečiųjų šalių prekes ir paslaugas?

2. Ar, kai Jungtinė Karalystė prašė Tarybos leidimo taikyti nukrypti leidžiančią nuostatą, ji privalėjo pranešti Komisijai, kad neregistruoti perpardavėjai mokėjo PVM už perkamas pardavimo priemones ir (arba) trečiųjų šalių prekes bei paslaugas, naudojamas jų ekonominėje veikloje, ir kad todėl į nukrypti leidžiančią nuostatą turėtų būti įrašytas patikslinimas, kuris atspindėtų tokį negrąžinamą pirkimo mokestį arba pardavimo mokesčio permoką?

3. Jeigu į pirmą ir antrą klausimus būtų atsakyta teigiamai:

   a) ar kurį nors iš atitinkamų leidimų, įgyvendinimo teisės aktų arba administracinių priemonių galima aiškinti ir jie turėtų būti aiškinami atsižvelgiant arba į i) neregistruotų perpardavėjų sumokamą negrąžinamą PVM už pardavimo priemones arba trečiųjų šalių prekes ir paslaugas, kurias tokie neregistruoti perpardavėjai naudoja savo ekonominėje veikloje; ARBA į ii) PVM, kuris viršija išvengtą mokestį ir kurį renka *Her Majesty's Revenue & Customs*; ARBA į iii) galimą nesąžiningą konkurenciją, kuri atsiranda tarp tiesioginių pardavėjų, jų neregistruotų perpardavėjų ir netiesiogiai prekiaujančių ūkio subjektų;